

Prima instanță: Judecătoria Edineț, sediul Ocnîța (R. Mazureț)

Instanța de apel: Curtea de Apel Bălți (S. Procopciuc, E. Grumeza, N. Chircu)

ÎNCHEIERE

18 iulie 2018

mun. Chișinău

Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ
al Curții Supreme de Justiție

În componența:

Președintele completului, judecătorul
judecătorii

Tatiana Vieru
Maria Ghervas
Iuliana Oprea

examinând admisibilitatea recursului declarat de Munteanu Igor,
în cauza civilă, la cererea de chemare în judecată depusă de Munteanu Igor
împotriva Biroului Înmatriculare a Transportului și Documentare a Conducătorilor
Auto Briceni, Biroului Înmatriculare a Transportului și Documentare a
Conducătorilor Auto Edineț și Întreprinderii de Stat „CRIS „Registru” cu privire la
obligarea înregistrării automobilului, repararea prejudiciului moral, încasarea
venitului ratat și a cheltuielilor de judecată,

împotriva deciziei din 13 februarie 2018 a Curții de Apel Bălți, prin care s-a
admis apelul Instituției Publice „Agenția Servicii Publice”, s-a casat hotărârea din 27
septembrie 2017 a Judecătoriei Edineț, sediul Ocnîța și s-a emis o nouă hotărâre de
respingere a acțiunii,

c o n s t a t ă :

La 08 august 2017, Munteanu Igor a depus cerere de chemare în judecată
împotriva Biroului Înmatriculare a Transportului și Documentare a Conducătorilor
Auto Briceni, Biroului Înmatriculare a Transportului și Documentare a
Conducătorilor Auto Edineț și Întreprinderii de Stat „CRIS „Registru” cu privire la
obligarea înregistrării automobilului, repararea prejudiciului moral, încasarea
venitului ratat și a cheltuielilor de judecată.

În motivarea acțiunii s-a indicat că, în baza încheierii din 26 noiembrie 2013 a
Judecătoriei Edineț, menținută prin decizia din 18 februarie 2014 a Curții de Apel
Bălți, dânsul a devenit proprietar al automobilului de model Renault Trafic, codul
VIN nr.VFILBCA63Y011563.

Adresându-se cu cerere de înmatriculare a automobilului la Biroul Înmatriculare
a Transportului și Documentare a Conducătorilor Auto Edineț, iar apoi la Biroul
Înmatriculare a Transportului și Documentare a Conducătorilor Auto Briceni, i-a fost
refuzat în satisfacerea solicitărilor.

La 30 iunie 2017 a înaintat cerere prealabilă în adresa CRIS „Registru”, însă
prin răspunsul din 27 iulie 2017, aceasta a fost respinsă.

Reclamantul a susținut că, refuzul de a înmatricula unitatea de transport pe numele său este neîntemeiat, iar răspunsul CRIS „Registru” este unul formal, fără a intra în esența cererii și în necunoștința absolută a faptelor.

În sensul dat, a menționat că funcționarii instituțiilor nominalizate nu au ținut cont de faptul că Curtea de Apel Bălți a casat parțial încheierea Judecătoriai Edineț din motivul că CRIS „Registru” nu a semnat careva tranzacție de împăcare, neasumându-și astfel careva obligațiuni în cadrul tranzacției date.

De asemenea, în cererea prealabilă a amintit că dânsul este proprietarul mijlocului de transport în cauză, drept care este apărut de Constituție, și prin urmare, o unitate de transport nu poate fi înmatriculată pe numele unui terț fără acordul proprietarului.

La fel, reclamantul a mai indicat că, în scrisoarea din 04 ianuarie 2017 adresată feciorului său, CRIS „Registru” l-a informat despre faptul că acesta poate înregistra unitatea de transport pe numele lui, pe când în răspunsul la cererea prealabilă a fost indicat că automobilul în genere nu a trecut frontiera de stat, făcându-se trimitere la o hotărâre a Plenului Curții Supreme de Justiție, care nu are nimic comun cu cererea sa.

A considerat acțiunile pârâților ca o ofensă, din motivul atitudinii nepăsătoare față de cerințele legale și distanțierea de problemele cetățenilor, pe care urmează să le soluționeze în virtutea funcțiilor deținute.

Totodată, a relatat că contrar prevederilor legale, angajații Biroului Înmatriculare a Transportului și Documentare a Conducătorilor Auto Briceni și Edineț nu au eliberat un răspuns, restituindu-i actele, din care considerente i-a fost cauzat un prejudiciu moral pe care îl estimează la suma de 20000 lei.

A specificat în continuare că, fiind proprietar legal al automobilului nu-l poate folosi și nu-l poate exploata pentru a-și câștiga existența, suferind moral în rezultatul acțiunilor pârâților care îi restituiau cererea fără a explica motivul și fără a elibera un răspuns în scris.

Împreună cu aceste acțiuni, i-a fost cauzat și un prejudiciu material, exprimat prin imposibilitatea utilizării automobilului, calculat în baza salariului mediu pe economie pentru anul 2016, care a fost de 5084 lei, astfel că pentru 7 luni ale anului 2017 venitul ratat este de 35000 lei.

În drept, acțiunea a fost întemeiată pe dispozițiile art. 46 din Constituția Republicii Moldova, art. 315 Cod civil și art. 16 din Legea contenciosului administrativ.

A solicitat reclamantul, obligarea pârâților de a înregistra pe numele său automobilul de model Renault Trafic, codul VIN nr. VFILBCA63Y011563, încasarea în mod solidar a prejudiciului moral în mărime de 20000 lei și a venitului ratat în mărime de 35000 lei.

Prin hotărârea din 27 septembrie 2017 a Judecătoriai Edineț, sediul Ocnîța, cererea de chemare în judecată a fost admisă parțial. A fost obligat CRIS „Registru” să înregistreze pe numele lui Munteanu Igor automobilul de model Renault Trafic, codul Vin nr. VFILBCA63Y011563. A fost încasat din contul CRIS „Registru” în beneficiul lui Munteanu Igor prejudiciul moral în sumă de 2000 lei și cheltuielile de asistență juridică în sumă de 1500 lei. În rest, pretențiile au fost respinse ca neîntemeiate.

Nefiind de acord cu hotărârea primei instanțe, la data de 26 octombrie 2017 Instituția Publică „Agenția Servicii Publice”, a declarat apel.

Prin decizia din 13 februarie 2018 a Curții de Apel Bălți, s-a admis apelul Instituției Publice „Agenția Servicii Publice”, s-a casat hotărârea din 27 septembrie 2017 a Judecătorei Edineț, sediul Ocnița și s-a emis o nouă hotărâre prin care cererea de chemare în judecată a fost respinsă.

La data de 17 mai 2018, prin intermediul oficiului poștal, Munteanu Igor a declarat recurs, prin care a solicitat admiterea recursului, casarea deciziei instanței de apel și menținerea hotărârii primei instanțe.

În susținerea recursului s-a invocat dezacordul cu decizia contestată considerând-o neîntemeiată și ilegală prin faptul că au fost încălcate și aplicate eronat normele de drept material.

Astfel, recurentul a indicat că instanța de apel nu s-a expus asupra argumentelor și obiecțiilor indicate în cererea de chemare în judecată și în referința înaintată la cererea de apel, iar concluziile expuse în decizie sunt în contradicție cu circumstanțele speței.

Prin prisma art. 434 alin. (1) din Codul de procedură civilă, recursul se declară în termen de 2 luni de la data comunicării hotărârii sau a deciziei integrale.

Curtea de Apel Bălți a pronunțat decizia contestată la data de 13 februarie 2018.

Recurentul a recepționat decizia instanței de apel conform avizului de recepție a scrisorii recomandate la data de 04 aprilie 2018 (f.d.79).

Prin urmare, recursul declarat de Munteanu Igor la data de 17 mai 2018, este depus în termen.

La 28 iunie 2018, IP „Agenția Servicii Publice” a depus referință prin care a solicitat respingerea recursului și menținerea deciziei contestate.

Examinând temeiurile recursului în raport cu materialele cauzei, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție ajunge la concluzia că, recursul declarat de Munteanu Igor urmează a fi considerat inadmisibil, din următoarele considerente.

În conformitate cu prevederile art. 432 alin. (1) Cod de procedură civilă, părțile și alți participanți la proces sunt în drept să declare recurs în cazul în care se invocă încălcarea esențială sau aplicarea eronată a normelor de drept material sau a normelor de drept procedural.

Alineatele (2) și (3) ale aceluiași articol prevăd exhaustiv cazurile în care se consideră că normele de drept material sau de drept procedural au fost încălcate sau aplicate eronat, iar alin. (4) stabilește că săvârșirea altor încălcări decât cele indicate la alin. (3) constituie temei de declarare a recursului doar în cazul și în măsura în care acestea au dus sau ar fi putut duce la soluționarea greșită a cauzei sau în cazul în care instanța de recurs consideră că aprecierea probelor de către instanța judecătorească a fost arbitrară, sau în cazul în care erorile comise au dus la încălcarea drepturilor și libertăților fundamentale ale omului.

În conformitate cu art. 433 lit. a) Cod de procedură civilă, cererea de recurs se consideră inadmisibilă în cazul în care recursul nu se încadrează în temeiurile prevăzute la art. 432 alin. (2), (3) și (4).

Completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție consideră că, recursul declarat de Munteanu Igor, este declarativ și nu justifică afirmația de ilegalitate a deciziei instanței de apel.

Călăuzindu-se de prevederile art. 440 Cod de procedură civilă, completul a constatat existența unuia din temeiurile prevăzute la art. 433 și anume lit. a), care expres prevede că cererea de recurs se consideră inadmisibilă în cazul în care recursul nu se încadrează în temeiurile prevăzute la art. 432 alin.(2), (3) și (4).

În cazul de față, Completul constată că temeiurile inserate în cererea de recurs nu dezvăluie nicio aparență a încălcării normelor de drept material sau procedural, dar nici a încălcării drepturilor și libertăților fundamentale ale omului.

De altfel, argumentele invocate de către recurent nu se încadrează în limitele stabilite de norma indicată, nefiind posibilă determinarea aspectului de legalitate al deciziei instanței de apel ce urmează a fi supus controlului judiciar.

Or, recursul exercitat conform secțiunii a II-a are caracter devolutiv numai asupra problemelor de drept material și procedural, verificându-se doar legalitatea deciziei, dar nu și temeinicia în fapt.

Totodată, Completul reține că, potrivit regulilor din Secțiunea a II-a din Capitolul XXXVIII al Codului de procedură civilă, instanța de recurs nu verifică modul de apreciere a probelor de către instanța de fond și de apel. Forța atribuită unei probe sau alteia, coraportul dintre probe, suficiența probelor și concluziile făcute în urma probațiunii sunt în afara controlului instanței de recurs.

Prin urmare, recursul nu poate fi exercitat pentru alte motive decât cele prevăzute de lege, controlul judiciar fiind limitat, de regulă, numai la problemele de drept, fiind inadmisibilă repunerea în discuție a unor chestiuni de fond ce au fost soluționate de către instanțele de judecată.

În același timp, Completul reiterează că, prin prisma jurisprudenței Curții Europene, recursul trebuie să fie unul „efectiv”, atât în practică, cât și în drept. Un astfel de recurs este cerut pentru pretențiile care pot fi considerate ca fiind „serioase și legitime” (a se vedea Mitropolia Basarabiei și alții vs. Moldova, nr.45701/99, §137, ECHR 2001-XII). Totodată, conform jurisprudenței CEDO, recursurile trebuie să fie efective, adică să fie capabile să ofere îndreptarea situației prezentate în cerere, la fel recursul trebuie să posede puterea de a îndrepta în mod direct starea de lucruri (cauza Asito vs Republica Moldova, 10 iulie 2001, Meyer vs Germania, 22 martie 2016), însă în recursul declarat asemenea aspecte nu se regăsesc.

Reieșind din considerentele menționate, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție ajunge la concluzia de a considera recursul declarat de Munteanu Igor, ca inadmisibil.

În conformitate cu art. art. 270, 431 alin. (2), art. 433 lit. a), art. 440 Cod de procedură civilă, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție

d i s p u n e :

Recursul declarat de către Munteanu Igor, se consideră inadmisibil.

Încheierea este irevocabilă.

Președintele completului, judecătorul

Tatiana Vieru

judecătorii

Maria Ghervas

Iuliana Oprea